

PREDICA LA RADIO LUXEMBURG

noiembrie – decembrie 1967

Eu vă salut pe toți cordial în Numele prețios al Domnului Isus Hristos cu aceste cuvinte din 1Tesalonicieni 5:23-24 : “Dumnezeul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin; și duhul vostru sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta.”

Domnul se ocupă să pregătească Biserica Sa, căci venirea Sa este foarte aproape. Un glas puternic se face auzit astăzi în toate țările, o trezire reală se face pretutindeni manifestată pentru copiii lui Dumnezeu. Ceea ce Dumnezeu a zis în Matei 25:6 se adevărește: “La miezul nopții s-a auzit o strigare: “Iată Mirele, ieșiți-i în întâmpinare!””

Care este semnificația cuvântului “strigare”? Care este semnificația și ce caută Domnul să ne exprime prin acest cuvânt? El arată că nu este vorba de o predică agreabilă, ci de o acțiune spontană. Dacă cineva vine la miezul nopții atunci când toți dorm și el scoate un astfel de strigăt, trebuie să aibă motive foarte presante. Iată, în curând sunt 2000 de ani de când se predică reîntoarcerea Domnului și totuși la miezul nopții, atunci când cele 12 lovituri ale ceasului sunt gata să sune trezirea lumii, vine acest strigăt: “Vine Mirele, pregătiți-vă să-L întâmpinați!”

Vedeți ce vrea să spună? Nu să ne pregătim că El vine, dimpotrivă este vorba de a-L întâmpina, deci este venirea Sa reală. Adesea acest text a făcut subiectul predicilor, dar acum împlinirea Sa este aproape.

Când fecioarele s-au trezit, toate au început să-și pregătească candelile. Dar cât de tragică a fost constatarea celor cinci fecioare neînțelepte care la acest moment nu mai aveau untdelemn! Noi trebuie să mergem în lumina Cuvântului dat de Duhul Sfânt, căci El singur ne poate descoperi Cuvântul și să ne conducă din claritate în claritate și din cunoștință în cunoștință. Nu este

suficient să fii plin de Duh Sfânt, să fii născut din nou pentru o nădejde puternică, ci este vorba de a ne lăsa conduși în tot adevărul de Duhul Sfânt, până la sfârșitul vieții noastre. Fiind vorba de candelă, care este scopul unei candelă? Este egală din punct de vedere spiritual, de a lumina în întuneric. Candela nu dă lumină decât dacă este umplută cu untdelemn. Să venim acum la semnificația reală a acestui verset. Este vorba de lumina produsă de Duhul lui Dumnezeu, adică de adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu, de Cuvântul Său și de voința Sa pentru timpul nostru. De ce candelă fecioarelor s-au stins? Pentru că le lipsea untdelemnul, deci adevărul. Proorocii din contră, n-au umplut numai lămpile lor, ci au umplut egal vasele lor. Cum citim în Evrei 9:3-4 un vas de aur conținând mană se găsea în locul prea sfânt. Mai departe în una din scrisorile adresate bisericilor, noi auzim cuvântul Domnului către cei ce au biruit: "... Celui ce va birui îi voi da să mănânce din mana ascunsă." Această hrană este o hrană divină destinată doar învingătorilor, pe când altora le este ascunsă. Acești învingători au acces în locul prea-sfânt și împărtășesc gloria lui Dumnezeu. Ei se satură de prețioasa mană. Toți ceilalți se mulțumesc însă cu ceea ce Dumnezeu le-a dat înainte. Întelepții din contră, umpleau vasele lor cu bucurie. Acest cuvânt se desăvârșește sub ochii noștri. Unii se opresc la botezul Duhului Sfânt, se sprijină pe experiența lor, chiar dacă ea aparține trecutului, de mulți ani și duc o viață spirituală după cum le place. Alții, din contră, conduși de Duhul Sfânt, pătrund tot mai adânc în Cuvântul lui Dumnezeu, ei sunt sfințiți din ce mai mult de adevăr și își zidesc astfel viața lor plăcută lui Dumnezeu.

Istoria Bisericii este bogată în fragmente din lucrarea Duhului Sfânt. Totuși, diferite mișcări s-au oprit temându-se să accepte o cunoștință mai adâncă a Cuvântului lui Dumnezeu, după cum dorea Duhul Sfânt să le descopere.

Miezul nopții a pătruns creând adânci impresii de groază asupra oamenilor. Dar cei aleși să rețină aceste cuvinte bogate de consolare: "Dar peste tine strălucește Domnul ca un soare..." De aceea noi vrem să luăm aminte și la această chemare: "Scoală-te,

lucește, căci lumina ta a venit.” Într-adevăr, Domnul Dumnezeu a vegheat totdeauna ca lumina să pătrundă la momentul potrivit. Adesea ea strălucește în întuneric, fără ca cea mai mare parte din oameni să fi observat ceva.

În Apocalipsa noi vedem pe Isus umblând în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur. El este lumina. Scopul candelor este precis de a răspândi lumina. Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu să fie onorat căci El poate străluci fără nici o umbră de-a lungul Cuvântului Său, ca o minunată lumină!

Cel ce citește în proorocul Daniel, va înțelege că anumite lucruri sunt destinate timpului de sfârșit. Aceste taine trebuie să fie ascunse până la timpul sfârșitului. Prin însăși expresia acestor cuvinte: “Până la timpul sfârșitului”, reiese clar că aceste taine nu vor avea loc înaintea acestui timp. Daniel însuși dovedește prin cuvintele sale: “Eu am auzit, dar nu am înțeles.” Proorocul nu înțelese ceea ce Dumnezeu îi arătase pentru că taina nu era destinată timpului său.

Dumnezeu în înțelepciunea Sa a stabilit planul Său, astfel că El descoperă toate lucrurile la timpul hotărât, după cum spune: “Du-te Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și lămuți; cei răi vor face răul și nici unul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.”(Daniel 12:9-10)

Da, acest cuvânt se adevărește de asemenea sub ochii noștri. Noi trăim timpul sfârșitului. Dumnezeul lui Daniel a hotărât ca tainele să se desăvârșescă în timpul acesta, de aceea a trimis în același mod și în timpul nostru un om după alegerea Sa și după inima Sa, pe robul Său, iubitul nostru frate Branham, un adevărat prooroc al lui Dumnezeu.

Mielul a rupt pecetea, tainele au fost descoperite și lucrurile ascunse au fost dezvăluite. Toți înțelepții capătă Cuvântul lui Dumnezeu pe care Duhul lui Dumnezeu l-a descoperit, ei sunt curățiți, albiți și lămuți. Ei capătă înțelepciune și aparțin celor înțelepți despre care Daniel vorbește. (Daniel 11:33) Ei sunt

atenți la ce zice Duhul Sfânt, Bisericii. Domnul le-a deschis priceperea pentru Sfânta Scriptură. Dumnezeu nu se căiește de darurile Sale și de chemarea dată. Dacă Dumnezeu cheamă un om la o slujbă, ce poate face el (omul)? Moise, proorocul nu voia să primească chemarea Domnului, căci vorbea gângav. Totuși Dumnezeu nu-și schimbă planurile Sale. Domnul îi dă această încurajare: “Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța ce vei avea de spus.” (Exod 4:12) Dumnezeu merge mai departe și spune: “Tu îi vei vorbi și vei pune cuvintele în gura lui; și vă voi învăța ce vei avea de spus.” (Exod 4:12). Dumnezeu merge mai departe și spune: “Tu îi vei vorbi și vei pune cuvintele în gura lui; și Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui; și vă voi învăța ce veți avea de făcut.” (Exod 4:15) În acest mod Aron deveni prooroc și Moise a devenit pentru el Dumnezeu. (Exod 4:16) Citiți la acest subiect Exod 4:10-17. Moise nu era decât un om, cu toate acestea el era Dumnezeu pentru Aron.

Oare acest mod de lucrare nu este exagerat? Dacă aceasta se întâmplă astăzi, un astfel de prooroc nu ar fi avut grijă de cuvintele de batjocură, le-ar pune simplu la o parte și ar deveni batjocura tuturor. Totuși înțelepciunea lui Dumnezeu este totdeauna justificată, căci un adevărat prooroc descoperă tainele lui Dumnezeu și voia Lui prin Duhul Sfânt, din Cuvântul Scripturii.

Domnul face totdeauna ceva extraordinar; astfel, cum a dat două semne proorocului Său Moise, tot așa i-a dat și fratelui Branham două semne. Și așa cum Moise a refuzat chemarea, la fel acest bărbat a refuzat mult timp chemarea Domnului. La fel cum a vorbit lui Moise din stâlpul de foc, la fel a vorbit din inima stâlpului de foc, fratelui Branham. El a fost într-adevăr un om pe care Dumnezeu l-a ales să fie prooroc. El nu avea nevoie de aprobarea oamenilor, căci Dumnezeu îl adevăra puternic și îi dădea dovada că este slujitorul Său în fața miilor de oameni, de fiecare dată, până la sfârșitul zilelor sale. Noi credem cuvintele pe care le-a pus Domnul în gura lui, pentru că ele sunt totdeauna în acord perfect cu ansamblul Scripturilor. Fratele Branham ne

dădea dovada de lumina pe care Dumnezeu a trimis-o în lume. Ca prooroc al lui Dumnezeu nu putea veni cu un mesaj personal, ci trebuia să aducă ceea ce Domnul îi poruncea să vestească, pentru timpul nostru.

La 28 septembrie 1958, fr. Branham a vorbit despre sămânța șarpelui. În acest timp eu știam deja că el este un om al lui Dumnezeu. Totuși eu nu știam încă mesajul pe propriu pe care Dumnezeu i-l încredințase.

Când am auzit învățătura sa despre Geneza 3:1, am zis soției mele: “Aceasta îmi este imposibil să cred, aceasta nu poate fi astfel.” Totuși eu nu am judecat, ci am lăsat această temă la o parte timp de trei luni. Apoi am analizat-o din nou și atunci ceața a căzut de pe ochii mei.

Mult iubiți frați și surori în Domnul Isus, eu vă rog în Numele lui Isus să nu judecați, căci cel ce judecă nu-i lipsește de obicei să cadă în orgoliu. Faceți cum a zis fr. Branham: “Dacă găsiți un sâmbure într-o prăjitură, nu aruncați toată prăjitura, puneți doar sâmburele deoparte.”

Cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi rupt. El este scris în capitolul lui Iuda vers. 14: “Și pentru ei a proorocit Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam.” Aici ne arată cum Cain nu a fost inclus în urmașii lui Adam și nu numai aici ci în nici un loc din Biblie nu-l menționează ca fiu al lui Adam.

Să contrazică Iuda aici Scriptura și în consecință pe Duhul Sfânt? Nu, el nu este mincinos, căci Enoh este al șaptelea patriarh. Abel nu putea fi menționat, pentru că el a fost omorât. Cel care vrea să se refere la Geneza 4:1, va vedea că descrie exact la ce s-a petrecut: “Adam s-a împreunat cu nevastă-sa Eva.” Când? Să citim și în capitolul precedent. De ce este scris în versetul 2 din acest capitol 4 că: “A mai născut și pe fratele său Abel...?” De ce nu este scris la fel, că Adam s-a împreunat cu nevastă-sa așa cum scrie în Geneza 4:25? Vedeți că ei se împreună de două ori și se nasc trei copii. Înțelegeți ce vrea să ne spună Iuda; citim pentru aceasta și 1 Cronici 1:1-2: “1- Adam, 2-

Set, 3- Enos,4- Chenan,5- Mahalaleel,6- Iared, 7- Enoh, 8- Metuşalah,9- Lemec,10- Noe.”

Aici noi găsim genealogia exactă a lui Adam. Nu-i așa că-i minunat? Desigur Duhul Sfânt convinge pe fiecare copil al lui Dumnezeu sincer și socotind el ajunge la același rezultat. Lăudat fie Numele Domnului Isus Hristos! Da, Dumnezeu are încă proorocii Săi, în gura căroră El poate pune Cuvântul Său. Cel care va primi un prooroc al lui Dumnezeu, va primi de asemenea răsplata proorocului.

Pentru mine, eu sunt convins că Domnul Dumnezeu a glorificat Cuvântul Său și că El a luminat poporul Său. Isus depune mărturie adevăraților Săi slujitori prin aceste cuvinte din Luca 10:16 Cine vă ascultă pe voi, pe Mine mă ascultă; și cine vă nesocotește pe voi, pe Mine mă nesocotește.“

AMIN